Sisteme de Operare

Gestiunea proceselor (partea a II-a)

Cristian Vidrașcu

https://profs.info.uaic.ro/~vidrascu

Cursul precedent

- Conceptul de proces
- Stările procesului
- Relații între procese
- Procese concurente
- Planificarea proceselor
 - Objective
 - Cozi de planificare
 - Planificatoare
 - > Schimbarea contextului
 - Priorități

Cuprins

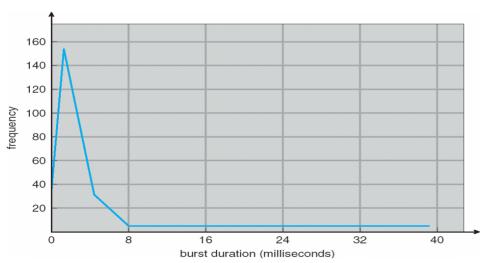
- Planificarea proceselor (continuare)
 - Structura planificării
 - Algoritmi de planificare:
 - FCFS
 - SJF şi SRTF
 - Planificarea cu priorități
 - -RR

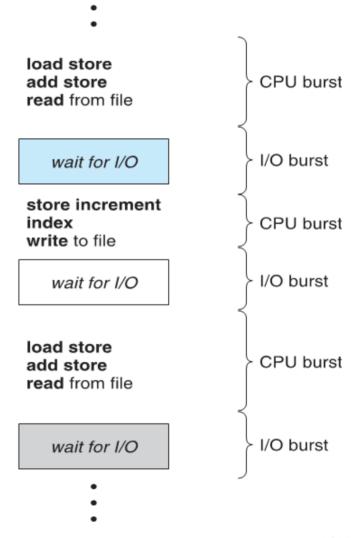
ş.a.

• Concepte de bază

Execuția unui proces constă într-o secvență de calcule executate pe CPU și de operații de I/O: rafale CPU urmate de rafale I/O

Distribuția statistică *uzuală* a duratelor rafalelor CPU:

• Structura planificării

- Deciziile de planificare a CPU se iau în următoarele situații:
 - 1. când un proces trece din starea running în starea waiting (e.g. cerere I/O, sau apel wait)
 - 2. când un proces trece din starea running în starea ready (e.g. când apare o întrerupere hardware de ceas ce marchează sfârșitul unei cuante de timp procesor)
 - 3. când un proces trece din starea waiting în starea ready (e.g. terminarea unei operații I/O, sau apel wait)
 - 4. când execuția unui proces se termină (normal sau forțat)

• Structura planificării

- Pentru situațiile 1. și 4., un nou proces (dacă există vreunul în starea ready) trebuie să fie selectat pentru execuție.
- Când planificarea se face numai datorită situațiilor 1. și 4.,
 schema de planificare este numită ne-preemptivă; altfel,
 ea este preemptivă.
- O politică de planificare este numită preemptivă dacă,
 o dată ce unui proces i s-a dat CPU-ul, acesta poate mai târziu să-i fie luat.
 - Și este **ne-preemptivă** dacă CPU-ul nu mai poate fi luat procesului ce-l deține, i.e. fiecare proces rulează până la terminare sau la efectuarea unei cereri I/O, sau apel wait.

Preempţie

- Politicile de planificare pot fi preemptive sau ne-preemptive.
 Preempţie: planificatorul poate forţa un proces să renunţe la procesor înainte ca procesul să se blocheze (i.e. să iniţieze o operaţie I/O), să renunțe singur la CPU, sau să se termine.
- Cuantificarea timpului CPU (timeslicing) previne monopolizarea CPU-ului de către vreun proces
 - Planificatorul alege un proces ready și-l execută o *cuantă* de timp.
 - Un proces ce se execută mai mult decât cuanta sa de timp, este forțat să renunțe la CPU de către codul planificatorului rulat prin *handler*-ul întreruperii hardware de ceas.
- În politicile de planificare pe bază de **priorități** se folosește preempția pentru a onora prioritățile
 - Procesul curent running este preemptat dacă un proces cu o prioritate mai mare intră în starea ready.

• Observații:

- O politică ne-preemptivă implică mai puţină încărcătură (overhead) a sistemului şi face ca timpul total de la startul execuţiei unui program şi până la terminarea lui să fie mai uşor de anticipat. Astfel de politici s-au utilizat îndeosebi în sistemele seriale (cu batch job-uri).
- Schemele preemptive implică schimbarea frecventă a proceselor pe CPU (prin *context switching*), ceea ce poate determina o încărcare suplimentară semnificativă a sistemului. Ele sunt utilizate în sistemele interactive (cu timp partajat), precum și în cele în timp real, pentru a putea satisface constrângerile legate de timpul de răspuns.

Planificarea proceselor

Algoritmi de planificare

- Criterii de optimizare utilizate:
 - Gradul de utilizare a CPU-ului (% timp non-idle; 40%-90%)
 - Rata de servire (numărul de procese/unitatea de timp)
 - Timpul *turnaround* (intervalul scurs între momentul submiterii și cel al terminării unui proces; timpul de viață)
 - Timpul de așteptare (timpul petrecut în coada ready)
 - Timpul de răspuns (timpul scurs între emiterea unei comenzi de către utilizator și producerea primului răspuns la acea comandă)

– Scopuri:

- Maximizarea utilizării CPU și a ratei de servire
- Minimizarea timpilor turnaround, de așteptare și de răspuns

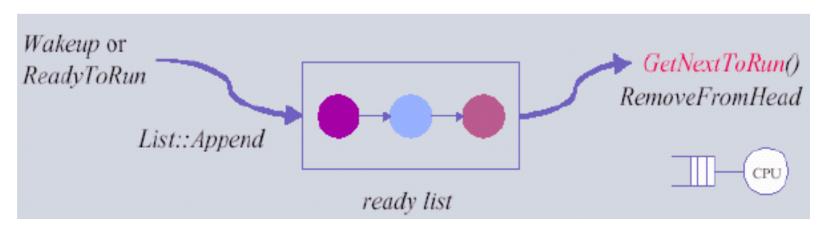
Algoritmi de planificare:

- First-Come, First-Served (FCFS)
- Shortest-Job-First (SJF) şi SRTF
- Planificarea cu priorități, preemptivă și ne-preemptivă
- Round-Robin (RR)
- Planificarea cu cozi ready pe nivele multiple, simplă și cu feedback
- Planificarea în timp real
- Planificarea cu procesoare multiple

• First-Come, First-Served (FCFS)

- procesul care solicită primul să i se acorde timp
 CPU, este primul căruia i se va aloca CPU-ul
- implementare: o simplă structură FIFO
- algoritmul este simplu de scris și de înțeles
- alg. de planificare FCFS este ne-preemtiv (deci nu poate fi utilizat pentru medii interactive)
- procesele lungi sunt favorizate de politica de planificare FCFS, iar cele scurte sunt defavorizate

- First-Come, First-Served (FCFS)
 - rata de servire alg. FCFS este la fel de bun ca orice altă politică de planificare ne-preemtivă ...
 - ... dacă CPU-ul ar fi singura resursă planificabilă din sistem
 - echitate alg. FCFS este intuitiv echitabil
 - timpul de răspuns procesele lungi le țin pe toate celelalte în așteptare

• First-Come, First-Served (FCFS)

Scenariul #1:

(un exemplu doar cu procese CPU-intensive, fără nici o op. I/O)

Procese	Momentul	Timpul de serviciu
	sosirii	solicitat
A	0	3
В	1	5
C	3	2
D	9	5
E	12	5

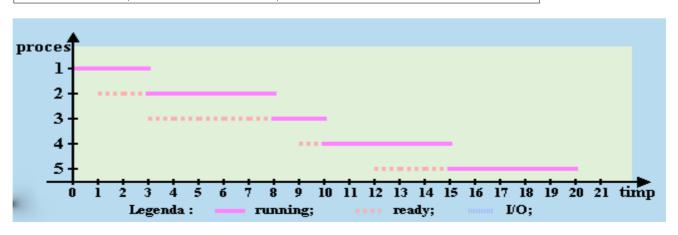
Ipoteză de lucru:

(pentru următoarele exemple)

Momentul sosirii este "Sosire – ε "

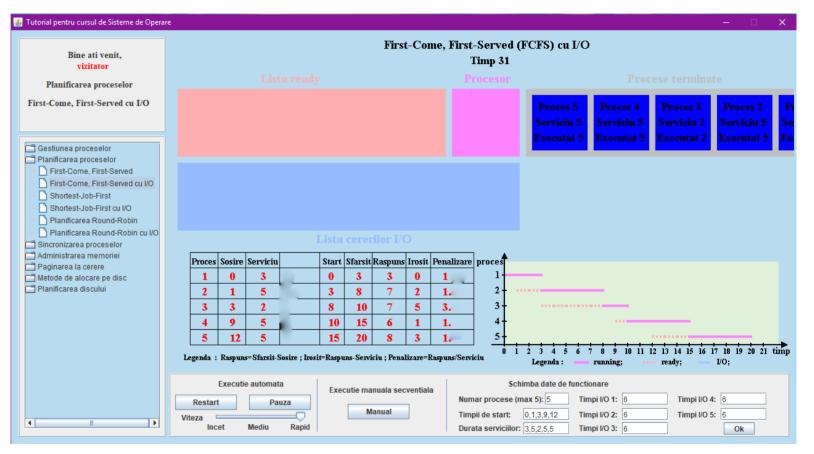
(Opțiunea alternativă ar fi "Sosire + ϵ ")

Diagrama timp a planificării (pe 1 CPU):

• FCFS

Scenariul #1 (fără I/O)

00 0	1 02	2 0	3 C	4 0	5 0	6 0	7 0	8 0	9 1	0 1	1 1	2 1	3 1	4 1	5 1	6 1	7 1	8 1	9 20
A	A	A	В	В	В	В	В	C	C	D	D	D	D	D	E	E	Е	E	Е

• FCFS

Scenariul #1

Rezultatele planificării FCFS:

Proces	Sosire	Serviciu	Start	Finish	T	W	P
A	0	3	0	3	3	0	1.0
В	1	5	3	8	7	2	1.4
C	3	2	8	10	7	5	3.5
D	9	5	10	15	6	1	1.2
E	12	5	15	20	8	3	1.6

Notații:

Start = momentul când devine *running*

Finish = momentul când se termină de executat

t = timpul de execuție propriu-zisă (i.e. timpul de serviciu)

T = timpul de viață (= moment finish – moment sosire)

W = timpul de așteptare (în coada ready) (= T - t)

 \mathbf{P} = rata de penalitate = T/t ; \mathbf{R} = rata de răspuns = t/T

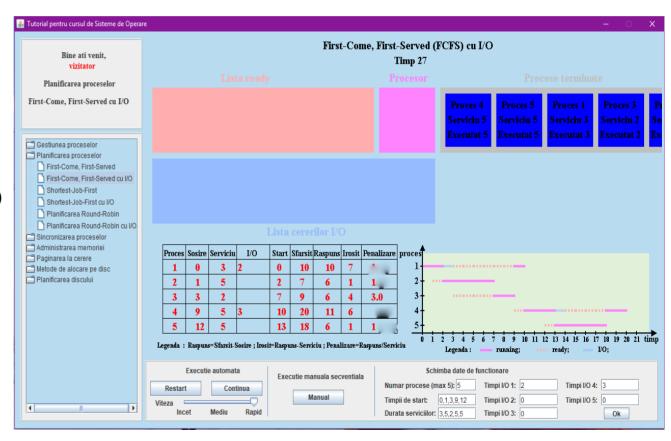
• FCFS

Scenariul #2:

un exemplu în care (unele) procese execută și operații I/O

(pentru simplitate, în cazul acestora în coloana Serviciu se vor specifica atât duratele rafalelor CPU, cu negru, cât și duratele operațiilor I/O, cu roșu)

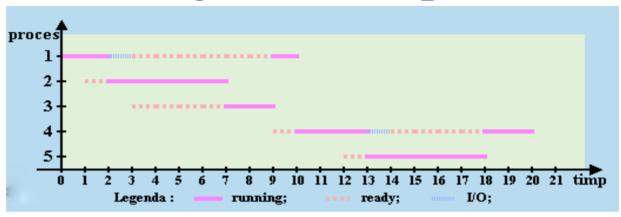
Proces	Sosire	Serviciu
A	0	2;1;1
В	1	5
С	3	2
D	9	3;1;2
E	12	5

• FCFS

Scenariul #2 (cu I/O)

Diagrama timp a planificării (pe 1 CPU):

Rezultatele planificării FCFS:

Proces	Sosire	Serviciu	Start	Finish	T	W	P
A	0	2;1;1	0	10	10	6	2.5
В	1	5	2	7	6	1	1.2
C	3	2	7	9	6	4	3.0
D	9	3;1;2	10	20	11	5	1.83
E	12	5	13	18	6	1	1.2

00 0	1 0	2 0	3 0	4 0	5 0	6 0	7 0	8 0	9 1	0 1	1 1	2 1	3 1	4 1	5 1	6 1	7 1	8 1	9	20
A	A	В	В	В	В	В	C	C	A	D	D	D	E	E	E	E	Е	D	D	

Shortest-Job-First (SJF)

- Ideea: scoaterea rapidă din sistem a proceselor scurte pentru a minimiza numărul de procese aflate în așteptare cât timp rulează un proces lung
- Intuitiv: procesele cele mai lungi dăunează cel mai mult pentru timpii de așsteptare ai competitorilor lor
- SJF este **optimal** (lucru demonstrabil matematic), în sensul că produce cel mai mic timp mediu de așteptare pentru o mulțime dată de procese
- Este nevoie de anticiparea timpilor de serviciu CPU

Shortest-Job-First (SJF)

- Plnificarea SJF poate fi ne-preemptivă, sau preemptivă
- Varianta SJF preemptivă este numită planificare shortestremaining-time-first (SRTF)
- SJF favorizează procesele interactive, ce necesită răspuns rapid și care interacționează cu utilizatorul în mod repetat
- SJF favorizează procesele ce produc rafale I/O (*I/O bursts*) –
 cele care se blochează curând, ținând perifericele ocupate și eliberând astfel CPU-ul
- Atenția este îndreptată spre o măsură *medie* a performanței, unele procese lungi pot fi înfometate în cazul unei încărcări masive a sistemului sau a unui flux constant de noi procese scurte ce intră în sistem

19/40

Shortest-Job-First (SJF)

- Sacrifică echitatea pentru a micșora timpul mediu de răspuns
- Planificarea SJF pură este impracticabilă: planificatorul nu poate anticipa durata unui proces
- Totuși, SJF are valoare în sistemele reale:
 - Multe aplicații execută o secvență de rafale CPU scurte cu operații I/O între acestea
 - E.g., joburile *interactive* se blochează în mod repetat pentru a accepta input din partea utilizatorului
 - Scop: furnizarea celui mai bun timp de răspuns pentru utilizator
 - E.g., joburile pot trece prin perioade de activitate I/O intensivă Scop: cererea următoarei operații I/O cât mai repede posibil pentru a ține perifericele ocupate și a furniza cea mai bună rată de servire pe ansamblu
 - Folosirea *priorității interne adaptive* pentru a încorpora SJF în RR Strategia meteorologilor: previziunea viitorului apropiat pe baza trecutului recent

• SJF

Algoritmi de planificare /12

Scenariul #1 (fără I/O)

Diagrama timp a planificării

(pe 1 CPU):

Rezultatele planificării SJF (i.e., alg. ne-preemptiv):

proces								
1								
2								
3 +	_	-						
4 +								
5								
o i	2 3 4			11 12 13 1			9 20 21	timp
	Legenda:	г	unning;	read	are	Ι/O;		

Proces	Sosire	Serviciu	Start	Finish	T	W	P
A	0	3	0	3	3	0	1.0
В	1	5	5	10	9	4	1.8
\mathbf{C}	3	2	3	5	2	0	1.0
D	9	5	10	15	6	1	1.2
E	12	5	15	20	8	3	1.6

00 0	1 0	2 0	3 0	4 0	5 0	6 0	7 0	8 0	9 1	0 1	1 1	2	3	4 1	5 1	6	1 7 1	8 1	9 20
A	A	A	C	C	В	В	В	В	В	D	D	D	D	D	E	E	E	E	E

• SJF

Temă (pentru acasă): aplicați SJF pentru Scenariul #2 (cu I/O). Rezultatul planificării: similar ca la FCFS.

• SRTF

Scenariul #3 (alt exemplu, tot fără I/O)

Diagrama timp a planificării (pe 1 CPU): ... (temă pentru acasă)

Rezultatele planificării SRTF (i.e., alg. preemptiv):

Proces	Sosire	Serviciu	Start	Finish	T	W	P
A	0	3	0	3	3	0	1.0
В	1	5	3	10	9	4	1.8
C	5	2	5	7	2	0	1.0
D	9	7	10	20	11	4	1.57
Е	12	3	12	15	3	0	1.0

00 ($0 \mid 1 \mid 0$	2 0)3	04 0	5 0	6 07	0	8 0	9 1	0 1	1 1	2 1	3 1	4 1	5 1	6 1	7 1	8 1	9 2	20
A	A	A	В	В	C	С	В	В	В	D	D	E	E	E	D	D	D	D	D	

• Planificarea cu priorități

- Fiecare proces are asociată o prioritate, iar CPU-ul este alocat procesului ready cu prioritatea cea mai mare
- Procesele cu priorități egale sunt planificate în ordinea FCFS
- Valorile priorităților depind de implementarea S.O.
 (numerele mici pot semnifica priorități mari, sau invers)
- Observație: SJF poate fi privit ca un algoritm cu priorități, unde prioritatea (p) este inversul duratei următoarei rafale CPU anticipate (c): p = 1/c

• Planificarea cu priorități

- Prioritățile pot fi statice, sau dinamice
- Planificarea poate fi preemptivă, sau ne-preemptivă
- Problemă:
 Blocarea nelimitată sau înfometarea (starvation)
 proceselor cu priorități mici
- Soluție:
 Imbătrânirea (aging): creșterea graduală a priorității proceselor care așteaptă în sistem pentru o perioadă mare de timp

• Planificarea cu priorități

Scenariul #1' (fără I/O) – reconsiderăm primul exemplu, la care adăugăm priorități:

Diagrama timp a planificării (pe 1 CPU): ... (temă pentru acasă)

Rezultatele planificării cu priorități statice, preemptivă:

Proces	Sosire	Serviciu	Prioritate	Start	Finish	T	W	P
A	0	3	1	0	20	20	17	6.6
В	1	5	2	1	8	7	2	1.4
C	3	2	4	3	5	2	0	1.0
D	9	5	3	9	19	10	5	2.0
E	12	5	5	12	17	5	0	1.0

00 0	1 0	2 0	3 0	4 0	5 0	6 0	7 0	8 0	9 1	0 1	1 1	2	13 1	4 1	5 1	6 1	7 1	8 1	9 20
A	В	В	C	C	В	В	В	A	D	D	D	E	E	E	E	E	D	D	A

• Planificarea Round-Robin (RR)

- Fiecărui proces i se oferă serviciul CPU pentru o perioadă scurtă de timp (numită *cuantă* sau *felie de timp*), după care, doar dacă nu a fost terminat, revine la sfârșitul cozii ready și așteaptă să-i vină din nou rândul la CPU
- Această perioadă este adesea de ordinul 10 ÷ 100 ms
- A fost proiectată special pentru sistemele cu timp partajat
- Coada ready este tratată ca o coadă circulară
- Comutarea CPU-ului de la un proces la altul (schimbarea contextului) implică o încărcare suplimentară considerabilă a sistemului

• Planificarea Round-Robin (RR)

- Timpul de viață
 RR reduce timpul de viață pentru procesele scurte
 - Pentru o încărcare dată a sistemului, timpul de viață al unui proces este direct proporțional cu durata sa de serviciu
- Echitate
 RR reduce variația în timpii de așteptare
 - Dar: RR forțează procesele să aștepte pentru alte procese intrate mai târziu în sistem
- Throughput (rata de servire)
 - RR impune o încărcare suplimentară a sistemului pentru schimbarea contextului, ceea ce dăunează ratei.
 - Pe un sistem *multiprocesor*, RR poate îmbunătăți rata de servire sub o încărcare ușoară (i.e. număr mic de joburi).

• **RR**, cu cuanta = 1 unitate de timp

Scenariul #1 (fără I/O)

Diagrama timp a planificării (pe 1 CPU):

Rezultatele planificării RR, cu cuanta=1:

:		4								
	proce	S								
	1			_						
	2	ļ <u> </u>								
)	3	t								
	4	Ŧ								
	_									
	_ >	<u>† . </u>								_
	_	o i a	2 3 4 5	6 7 8	8 9 10	11 12 13	3 14 15 1	б 17 18 1	9 20 21 tir	np
				— rw						
							,	,		

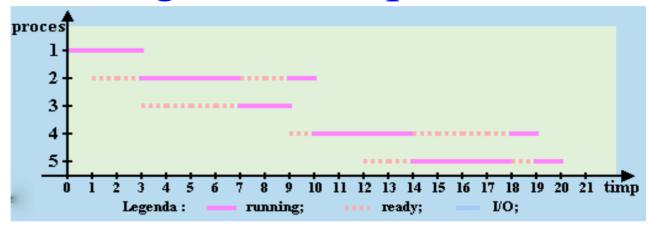
Proces	Sosire	Serviciu	Start	Finish	T	W	P
A	0	3	0	6	6	3	2.0
В	1	5	1	11	10	5	2.0
\mathbf{C}	3	2	4	8	5	3	2.5
D	9	5	9	18	9	4	1.8
E	12	5	12	20	8	3	1.6

00 0	1 02	2 0	3 0	4 0	5 0	6 0	7 0	8 09	1	0 1	1 1	2 1	3 1	4 1	5 1	6 1	7 1	8 1	9 20
A	В	A	В	C	A	В	C	В	D	В	D	E	D	E	D	E	D	E	E

• **RR**, cu cuanta = = 4 unități de timp

Scenariul #1 (fără I/O)

Diagrama timp a planificării (pe 1 CPU):

Rezultatele planificării RR, cu cuanta=4:

Proces	Sosire	Serviciu	Start	Finish	T	W	P
A	0	3	0	3	3	0	1.0
В	1	5	3	10	9	4	1.8
C	3	2	7	9	6	4	3.0
D	9	5	10	19	10	5	2.0
E	12	5	14	20	8	3	1.6

00 0	1 0	2 0	3 0	4 (05	6 0	7 0	8 0	9 [10 1	1 1	2	13 1	4 1	5 1	6 1	7 1	8 1	9	20
A	A	A	В	В	В	В	C	C	В	D	D	D	D	E	E	E	E	D	E	

• Planificarea Round-Robin (RR)

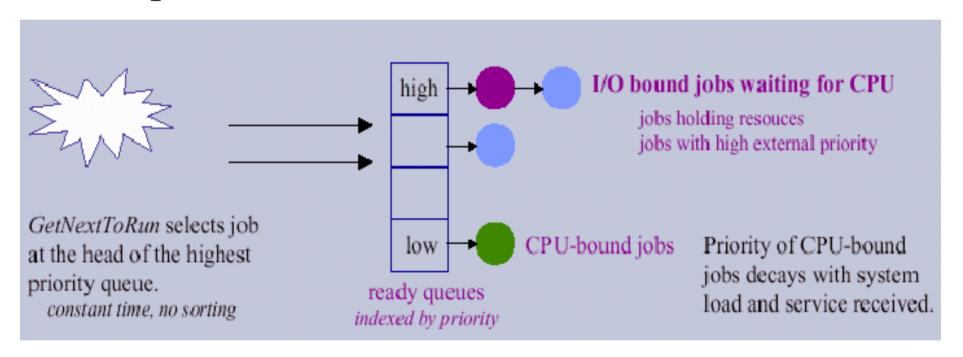
- Problemă: Cât ar trebui să fie cuanta de timp ?
- Dacă e prea mare, pur și simplu RR devine FIFO
- Daca e prea mică, CPU-ul este folosit (aproape) în întregime doar de către rutina dispecer pentru selecție și comutarea contextului, deci joburile utilizatorilor nu mai apucă să fie executate
- Durata ideală a cuantei de timp depinde de mulți factori
- O bună regulă generală este: acea perioadă de timp în care marea majoritate a utilizatorilor interactivi pot fi satisfăcuți (10 ÷ 100 ms)
- Durata cuantei este adesea schimbată de două ori pe zi (este mai lungă noaptea, când rulează joburi de tip batch)

• Planificarea cu cozi pe nivele multiple

- Divizarea cozii ready în mai multe (sub-)cozi ready separate
 - E.g., coada proceselor *foreground* (joburi interactive) și coada proceselor *background* (batch-joburi)
- Procesele sunt asignate permanent uneia dintre cozi,
 în general pe baza unei proprietăți a procesului
 (dimensiunea memoriei, tipul procesului, etc.)
- Fiecare coadă are propriul algoritm de planificare
- Trebuie să existe și o "planificare între cozi" (e.g.,
 poate fi utilizată o planificare preemptivă cu priorități fixe)

• Planificarea cu cozi pe nivele multiple

– Exemplu:

• Planificarea cu cozi pe nivele multiple

- Alt exemplu:
 - Procese de sistem
 - Procese interactive
 - Procese de editare de texte
 - Procese batch

maximă

Prioritate

minimă

Algoritmi de "planificare între cozi" (i.e., de alegere a uneia dintre cozi):

- O soluție, pe baza priorității cozilor: fiecare coadă are întâietate absolută asupra cozilor cu priorități mai joase
- Altă soluție, RR: de împărțit timpul în cuante (time slice) între cozi

- Planificarea cu cozi pe nivele multiple, cu feedback
 - Se permite unui proces să migreze între cozi
 - Parametri:
 - Numărul de cozi
 - Algoritmul de planificare pentru fiecare coadă
 - Metoda utilizată pentru a decide când un proces să fie avansat într-o coadă cu prioritate mai mare
 - Metoda utilizată pentru a decide când un proces să fie degradat într-o coadă cu prioritate mai mică
 - Metoda utilizată pentru a decide în ce coadă va intra inițial un proces (i.e., atunci când acesta este lansat în execuție)

• Planificarea în timp real

- Planificatoarele în timp real trebuie să suporte execuții regulate, periodice, ale taskurilor (e.g., flux media continuu)
- Rezervări timp CPU
 - "Am nevoie să execut X din fiecare Y unități de timp."
 - Planificatorul exercită *controlul admiterii* la momentul rezervării: aplicația trebuie să gestioneze eșecul unei cereri de rezervare
- Constrângeri temporale
 - "Rulează această aplicație înainte de termenul meu limită: momentul T."

• Planificarea cu procesoare multiple

(multiprocesare)

- Probleme:
 - Tipul procesoarelor: sisteme omogene vs. sisteme heterogene
 - Tipul cozilor de planificare: coada ready comună vs. câte o coadă ready separată pentru fiecare procesor
- Sisteme SMP: sisteme omogene, în care procesele sunt planificate pe oricare dintre procesoarele disponibile
- Planificare master-slave (multiprocesare asimetrică)

• Planificarea multiprocesor

Scenariul #4 (alt exemplu, tot fără I/O): planificare SMP (cu două CPU), cu o singură coadă ready

Diagrama timp a planificării (pe 2 CPU): ... (temă pentru acasă)

Rezultatele planificării cu priorități statice, preemptivă, pe 2 CPU:

Proces	Sosire	Serviciu	l Prioritate	Start	Finish	T	W	P
A	0	3	1	0	5	5	2	1.66
В	1	7	2	1	12	11	4	1.57
C	2	2	4	2	4	2	0	1.0
D	6	5	3	6	11	5	0	1.0
Е	7	5	5	7	12	5	0	1.0

Procesor	00 0	1 02	2 0	3 0	4 0	5 0	6 0	7 0	8 0	9 1	0 1	1 1	2	13
CPU1	A	A	C	C	A		D	D	D	D	D	В		
CPU2		В	В	В	В	В	В	E	E	Е	Е	Е		

Bibliografie

- Bibliografie obligatorie capitolele despre gestiunea proceselor din
 - Silberschatz: "Operating System Concepts" (cap.6 din [OSC9])

sau

- Tanenbaum: "Modern Operating Systems" (a patra parte a cap.2 din [MOS3])

Sumar

- Planificarea proceselor (continuare)
 - Structura planificării
 - Algoritmi de planificare:
 - FCFS
 - SJF şi SRTF
 - Planificarea cu priorități
 - RR

ş.a.

Întrebări?